

Напраздно обаче! той не можѣ да заспи, нито пакъ да помисли за друго нѣщо; умътъ му бѣше обладанъ отъ идеѣтъж, които изрази преди единъ минутъ. Той ся завъртъ нѣщо до двадесѣтъ пѣти около огнѣтъ, отдалечися отъ него, и пакъ ся приближи до него; найпослѣ, чувствува себе си така горещо развълнуванъ като чи да бѣше глѣтналъ единъ шепъ барутъ, облегнася той на дървото, което покрываше двѣтъ дѣца, и ги гледаше какъ спѣха спокойно.

— Не зная какъ да не съзрѣ никога, мисляше самъ въ себе си, чи тази Марійка е найхубавата мома въ нашитѣ страни! . . . Тя нѣма на образтъ си много цвѣтило, но има едно лице прѣсно като новооткъсенатъ планинскій единъ грандафилъ! Каквы хубавы и прелестны уста и какво мѣничко и деликатно носенце! . . . Тя не е висока и едра споредъ годинитѣ си, но тя е създадена като единъ малкъ прѣпилецъ и е легка като една малка званка! . . . Азъ не зная защо у насъ цѣнятъ и иматъ толкозъ на почитъ единъ едръ и шишкавъ женъ добръ зачървенялъ. . . . Моята бѣше повече тънка и блѣдна, и тя ми аресваше наймного отъ всички други. . . . Тази пакъ е съвсѣмъ деликатна и крѣпка, но за това тя не е по малко добръ на здравіето си, и да ѣж види человекъ, тя е хубавелка като едно бѣло козле! . . . А послѣ,